

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องสภาพปัญหาและการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียน
ประถมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก ผู้ศึกษาขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 สภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา
- ตอนที่ 3 การจัดการความขัดแย้ง
- ตอนที่ 4 เปรียบเทียบสภาพปัญหาและการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียน
ประถมศึกษา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean)
S.D.	หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
F	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
df	หมายถึง ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
p	หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ค่า t คำนวณอยู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามเพศ

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	150	38.56
หญิง	239	61.44
รวม	389	100

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 61.44 เป็นเพศชาย จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 38.56

1.2 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามอายุ

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ 9 ปี หรือต่ำกว่า	15	3.86
อายุ 10 ปี	98	25.19
อายุ 11 ปี	195	50.13
อายุ 12 ปี หรือสูงกว่า	81	20.82
รวม	389	100

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนมากอายุ 11 ปี จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 50.13 รองลงมาอายุ 10 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 25.19 น้อยที่สุด อายุ 9 ปี หรือต่ำกว่า จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.86

1.3 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นเรียน

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 4	93	23.91
ประถมศึกษาปีที่ 5	157	40.36
ประถมศึกษาปีที่ 6	139	35.73
รวม	389	100

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 389 คน ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 40.36 รองลงมา ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 35.73 น้อยที่สุด ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.91

1.4 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ราชการ / รัฐวิสาหกิจ	21	5.40
เกษตรกรรม / รับจ้าง	286	73.52
กิจการส่วนตัว / ค้าขาย	57	14.65
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	25	6.43
รวม	389	100

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 389 คน ประกอบอาชีพเกษตรกรรม / รับจ้าง จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 73.52 รองลงมา ประกอบกิจการส่วนตัว / ค้าขาย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.65 น้อยที่สุด ราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.43

1.5 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนขนาดเล็ก	129	33.16
โรงเรียนขนาดกลาง	199	51.16
โรงเรียนขนาดใหญ่	61	15.68
รวม	389	100

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 389 คน ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 51.16 รองลงมา ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.16 น้อยที่สุด ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.68

1.6 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน

ปัญหาความขัดแย้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหานักเรียนกับนักเรียน	192	49.36
ปัญหาครูกับนักเรียน	17	4.37
ปัญหาโรงเรียนกับผู้ปกครอง	1	0.26
ไม่มีปัญหาความขัดแย้ง	179	46.02
รวม	389	100

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ส่วนมากเป็นปัญหานักเรียนกับนักเรียน (นักเรียนทะเลาะวิวาท) จำนวน 192 คน

คิดเป็นร้อยละ 49.36 รองลงมา ไม่มีปัญหาความขัดแย้ง จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 46.02 ปัญหาครูกับนักเรียน (นักเรียนไปฟ้องผู้ปกครองเมื่อถูกครูทำโทษ) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.37 น้อยที่สุด ปัญหาโรงเรียนกับผู้ปกครอง (ผู้ปกครองไม่พอใจที่ครูทำโทษนักเรียน) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ตามลำดับ

1.7 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามปัญหาอื่นๆ ของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามปัญหาอื่น ๆ ของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน

ปัญหาความขัดแย้งอื่น ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีปัญหาความขัดแย้ง	179	46.02
นักเรียนไปฟ้องผู้ปกครองเมื่อถูกครูทำโทษ	129	32.2
รวม	308	46.0

จากตาราง 10 สรุปนักเรียนประถมศึกษาทุกระดับชั้นระบุว่าไม่มีปัญหาความขัดแย้ง ร้อยละ 46.02 และมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและครูกับผู้ปกครอง สาเหตุเพราะ นักเรียนไปฟ้องผู้ปกครองเมื่อถูกครูทำโทษถึงร้อยละ 32.2

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

2.1 ภาพรวมของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

ตาราง 11 แสดงผลค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

n = 389

ด้าน	ปัญหาความขัดแย้ง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	การรับรู้ของตนเอง	3.03	0.94	ปานกลาง
2.	การจูงใจในกลุ่มเพื่อน	2.79	1.01	ปานกลาง
3.	การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ	2.75	0.98	ปานกลาง
4.	ความเข้มข้นหรือระดับความขัดแย้ง	2.75	0.98	ปานกลาง
5.	ความไม่เท่าเทียมกัน	2.62	1.10	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม		2.79	1.00	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 389 คน ในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาความขัดแย้ง สูงสุด คือ การรับรู้ของตนเอง ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = 0.94) รองลงมา การจูงใจในกลุ่มเพื่อน ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 1.01) การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.98) ปัญหาความเข้มข้นหรือระดับความขัดแย้ง ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.98) ต่ำสุด ความไม่เท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 2.62$, S.D. = 1.10) ตามลำดับ

2.2 สภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการรับรู้ด้วยตนเอง

ตาราง 12 แสดงผลค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการรับรู้ด้วยตนเอง

n = 389

ข้อ	ปัญหาการรับรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	การอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนต้องยอมรับ ความเห็นของกลุ่ม	3.53	0.95	มาก
2.	นักเรียนสู้เพื่อความถูกต้องของงาน	3.47	0.89	ปานกลาง
3.	พฤติกรรมที่แตกต่างทำให้เพื่อนไม่ พอใจเรา	2.63	0.99	ปานกลาง
4.	นักเรียนรู้ดีกว่าตนเองด้อยกว่าผู้อื่น	2.49	0.94	น้อย
เฉลี่ยรวม		3.03	0.94	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการรับรู้ด้วยตนเอง ภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = 0.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาสูงสุด คือ การอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนต้องยอมรับความเห็นของกลุ่ม ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.95) รองลงมา สู้เพื่อความถูกต้องของงาน ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.89) พฤติกรรมที่แตกต่างทำให้เพื่อนไม่พอใจ ($\bar{X} = 2.63$, S.D. = 0.98) ต่ำสุด มีปัญหา รู้ดีกว่าตนเองด้อยกว่าผู้อื่น ($\bar{X} = 2.49$, S.D. = 0.94) ตามลำดับ

2.3 สภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการจูงใจในกลุ่มเพื่อน

ตาราง 13 แสดงผลค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการจูงใจในกลุ่มเพื่อน

n = 389

ข้อ	ปัญหาการจูงใจในกลุ่มเพื่อน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	มีการวางแผนการแก้ปัญหาในกลุ่มเพื่อน	3.25	1.03	ปานกลาง
2.	กลุ่มเพื่อนชอบอภิปรายถกเถียงเกี่ยวกับปัญหา	2.99	1.06	ปานกลาง
3.	กลุ่มสามารถจูงใจเพื่อนให้ทำตามที่ต้องการได้	2.85	0.88	ปานกลาง
4.	มีการใช้เครื่องตี / สารกระตุ้นเพื่อความเป็นกลุ่มก้อน	2.06	1.07	น้อย
เฉลี่ยรวม		2.79	1.01	ปานกลาง

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการจูงใจในกลุ่มเพื่อน ภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 1.01) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาสูงสุด คือ การวางแผนการแก้ปัญหาในกลุ่มเพื่อน ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 1.03) รองลงมา กลุ่มเพื่อนชอบอภิปรายถกเถียงเกี่ยวกับปัญหา ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 1.06) กลุ่มสามารถจูงใจเพื่อนให้ทำตามที่ต้องการได้ ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.88) ต่ำสุด มีการใช้เครื่องตี / สารกระตุ้นเพื่อความเป็นกลุ่มก้อน ($\bar{X} = 2.06$, S.D. = 1.07) ตามลำดับ

2.4 สภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ

ตาราง 14 แสดงผลค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ

n = 389

ข้อ	การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	การปฏิบัติตามกฎของโรงเรียนเป็นสิ่งที่ดี	3.89	1.09	มาก
2.	นักเรียนมีปัญหาในการปฏิบัติตามกติกาของห้อง	2.78	1.00	ปานกลาง
3.	นักเรียนปฏิบัติตามมติของกลุ่มเพื่อนมากกว่ากฎระเบียบของโรงเรียน	2.65	1.00	ปานกลาง
4.	กฎระเบียบของโรงเรียนบางครั้งก็ไม่ยุติธรรมไม่ต้องปฏิบัติตามก็ได้	2.34	1.00	น้อย
5.	โรงเรียนมีกฎระเบียบข้อบังคับที่ล้าสมัยไม่ต้องปฏิบัติตาม	2.07	0.81	น้อย
เฉลี่ยรวม		2.75	0.98	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ ภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ มีปัญหาสูงสุด คือ การปฏิบัติตามกฎของโรงเรียนเป็นสิ่งที่ดี ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 1.03) รองลงมา นักเรียนมีปัญหา ในการปฏิบัติตามกติกาของห้อง ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 1.00) นักเรียนปฏิบัติตามมติของกลุ่มเพื่อนมากกว่ากฎระเบียบของโรงเรียน ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 1.00) กฎระเบียบของโรงเรียนบางครั้งก็ไม่ยุติธรรมไม่ต้องปฏิบัติตามก็ได้ ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 1.00) ต่ำสุด โรงเรียนมีกฎระเบียบข้อบังคับที่ล้าสมัยไม่ต้องปฏิบัติตาม ($\bar{X} = 2.07$, S.D. = 0.81) ตามลำดับ

2.5 สภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านความเข้มข้นหรือระดับปัญหาความขัดแย้ง

ตาราง 15 แสดงผลค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านความเข้มข้นหรือระดับปัญหาความขัดแย้ง

n = 389

ข้อ	ความเข้มข้นหรือระดับปัญหาความขัดแย้ง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	นักเรียนโกรธถ้ามีคนขัดคอ	2.91	1.10	ปานกลาง
2.	ปัญหาของนักเรียนหนักที่สุดปัญหาคนอื่นไม่หนักเท่า	2.68	0.90	ปานกลาง
3.	ถ้านักเรียนได้ประโยชน์แล้วจะทำให้ใครเสียประโยชน์บ้างก็เป็นเรื่องปกติ	2.48	0.92	น้อย
4.	เพื่อนๆ จะทำอะไรเป็นเรื่องของเขา ถ้าไม่เกี่ยวกับนักเรียนก็ตัวใครตัวมัน	2.47	0.94	น้อย
5.	ครูห้ามไม่ให้ทำแต่นักเรียนอยากทำตามใจฉัน	2.46	1.01	น้อย
เฉลี่ยรวม		2.75	0.98	ปานกลาง

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า ความเข้มข้นหรือระดับปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความเข้มข้นหรือระดับปัญหาความขัดแย้งที่เกิดปัญหา มีปัญหาสูงสุด คือ นักเรียนโกรธถ้ามีคนขัดคอ ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 1.10) รองลงมา นักเรียนมีความคิดเห็นว่าปัญหาของนักเรียนหนักที่สุด ปัญหาคนอื่นไม่หนักเท่า ($\bar{X} = 2.68$, S.D. = 0.90) นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ถ้านักเรียนได้ประโยชน์แล้วจะทำให้ใครเสียประโยชน์บ้างก็เป็นเรื่องปกติ ($\bar{X} = 2.48$, S.D. = 0.92) นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเพื่อนๆ จะทำอะไรเป็นเรื่องของเขา ถ้าไม่เกี่ยวกับนักเรียนก็ตัวใครตัวมัน ($\bar{X} = 2.47$, S.D. = 0.94) ต่ำสุด ครูห้ามไม่ให้ทำแต่นักเรียนอยากทำตามใจตนเอง ($\bar{X} = 2.46$, S.D. = 1.01) ตามลำดับ

2.6 สภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านความไม่เท่าเทียมกัน

ตาราง 16 แสดงผลค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจ

n = 389

ข้อ	ความไม่เท่าเทียมกัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	ทำไมต้องเสียสละผลประโยชน์ของนักเรียนเพื่อกลุ่มเสมอ	2.91	1.05	ปานกลาง
2.	เขาทำร้ายนักเรียนก่อนนักเรียนก็ทำร้ายเขาบ้างยุติธรรมดี	2.68	1.28	ปานกลาง
3.	ในโลกนี้ไม่มีความยุติธรรมจึงเกิดปัญหา	2.50	1.05	น้อย
4.	เพื่อนๆ หรือครูดูแลนักเรียนอื่นๆ ดีกว่าฉัน	2.38	1.04	น้อย
เฉลี่ยรวม		2.62	1.10	ปานกลาง

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่าสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านความไม่เท่าเทียมกัน ภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$, S.D. = 1.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจ มีปัญหาสูงสุด คือ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าจะทำไมต้องเสียสละผลประโยชน์ของนักเรียนเพื่อกลุ่มเสมอ ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 1.05) รองลงมา นักเรียนมีความคิดเห็นว่าจะถ้าเขาทำร้ายนักเรียนก่อนนักเรียนก็ทำร้ายเขาบ้างยุติธรรมดี ($\bar{X} = 2.68$, S.D. = 1.28) นักเรียนมีความคิดเห็นว่าจะในโลกนี้ไม่มีความยุติธรรมจึงเกิดปัญหา ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = 1.05) ต่ำสุด นักเรียนมีความคิดเห็นว่าจะเพื่อนๆ หรือครูดูแลนักเรียนอื่นๆ ดีกว่าฉัน ($\bar{X} = 2.38$, S.D. = 1.04) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

3.1 ภาพรวมของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

ตาราง 17 แสดงผลค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

n = 389

ด้าน	รูปแบบการจัดการความขัดแย้ง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการจัดการ
1.	การหลีกเลี่ยง	2.74	1.00	ปานกลาง
2.	การหลบหนี	2.89	0.97	ปานกลาง
3.	การประนีประนอม	2.93	0.88	ปานกลาง
4.	การต่อสู้	2.99	0.95	ปานกลาง
5.	การแก้ปัญหา	2.97	0.87	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม		2.90	0.93	ปานกลาง

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่าการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนประถมศึกษา ภาพรวมมีการจัดการความขัดแย้งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.93) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีการจัดการความขัดแย้ง สูงสุด คือ รูปแบบการต่อสู้ ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 0.95) รองลงมา รูปแบบการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.87) รูปแบบการประนีประนอม ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.88) รูปแบบการหลบหนี ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 0.97) ต่ำสุด รูปแบบการหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 2.74$ S.D. = 1.00) ตามลำดับ

3.2 การจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาโดยวิธีการหลักเลียง

ตาราง 18 แสดงผลค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการหลักเลียง

n = 389

ข้อ	การหลักเลียง	S.D.	ระดับการจัดการ
1.	เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในกลุ่มทุกคนต้องร่วมแก้ไข	1.02	มาก
2.	เพื่อนๆ ทะเลาะกันนักเรียนจะไม่เข้าไปยุ่ง	1.11	ปานกลาง
3.	เพื่อความสบายใจนักเรียนจะไม่บอกให้ผู้ปกครองรู้ว่าทำอะไรบ้าง	1.00	ปานกลาง
4.	เมื่อพ่อแม่ดูว่านักเรียนจะเฉย, ไม่พูด แต่แสดงพฤติกรรมไม่พอใจ	1.02	ปานกลาง
5.	ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาของคนอื่นไม่เกี่ยวกับนักเรียน	0.90	ปานกลาง
6.	นักเรียนมักจะปล่อยให้ครูหรือพ่อแม่แก้ปัญหาแทนเสมอ	0.95	น้อย
เฉลี่ยรวม		1.00	ปานกลาง

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่าการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาโดยการหลักเลียง ภาพรวม มีการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการหลักเลียง สูงสุด คือ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในกลุ่มทุกคนต้องร่วมแก้ไข ($\bar{X} = 3.51$, S.D. = 1.02) รองลงมา นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเพื่อนๆ ทะเลาะกันนักเรียนจะไม่เข้าไปยุ่ง ($\bar{X} = 2.69$, S.D. = 1.11) นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเพื่อความสบายใจนักเรียนจะไม่บอกให้ผู้ปกครองรู้ว่าทำอะไรบ้าง ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 1.00) นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเมื่อพ่อแม่ดูว่านักเรียนจะเฉย, ไม่พูด แต่แสดงพฤติกรรมไม่พอใจ ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 1.02) นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในกลุ่มทุกคนต้องร่วมแก้ไข ($\bar{X} = 2.51$, S.D. = 1.02) ต่ำสุด นักเรียนมักจะปล่อยให้ครูหรือพ่อแม่แก้ปัญหาแทนเสมอ ($\bar{X} = 2.33$, S.D. = 0.95) ตามลำดับ

3.3 การจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยวิธีการกลบเกลื่อน

ตาราง 19 แสดงผลค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการกลบเกลื่อน

n = 389

ข้อ	การกลบเกลื่อน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การจัดการ
1.	นักเรียนจะยืนยันในการที่จะบรรลุเป้าหมาย ของนักเรียนให้ได้	3.25	0.95	ปานกลาง
2.	นักเรียนจะยืนยันสิทธิในการแสดง ความคิดเห็นของตนเอง	2.98	0.94	ปานกลาง
3.	นักเรียนให้คนอื่นเห็นว่าจัดการ ความขัดแย้งของนักเรียนมีเหตุผลและ เป็นประโยชน์	2.97	0.88	ปานกลาง
4.	การจัดการความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจะมีผล ทำให้เกิดผู้แพ้ผู้ชนะซึ่งนักเรียนคิดว่าเป็น เรื่องปกติ	2.84	1.02	ปานกลาง
5.	นักเรียนให้คนอื่นปฏิบัติตามความคิดเห็น ของนักเรียนแม้ว่าเขาจะคิดแตกต่างไปจาก นักเรียนก็ตาม	2.70	1.00	ปานกลาง
6.	นักเรียนพยายามผลักดันให้คนอื่นยอมรับฟัง ความคิดเห็นของนักเรียน	2.62	1.06	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม		2.89	0.97	ปานกลาง

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่าการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการกลบเกลื่อน ภาพรวม มีการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปการกลบเกลื่อน สูงสุด คือ นักเรียนจะยืนยันในการที่จะบรรลุเป้าหมายของนักเรียนให้ได้ ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.95) รองลงมา นักเรียนจะยืนยันสิทธิในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 0.94) นักเรียนให้คนอื่นเห็นว่าจัดการความขัดแย้งของนักเรียนมีเหตุผลและเป็นประโยชน์ ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.88) การจัดการความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจะมีผลทำให้เกิดผู้แพ้ผู้ชนะซึ่งนักเรียนคิดว่าเป็นเรื่องปกติ ($\bar{X} = 2.84$,

S.D. = 1.02) นักเรียนให้คนอื่นปฏิบัติตามความคิดเห็นของนักเรียนแม้ว่าเขาจะคิดแตกต่างไปจากนักเรียนก็ตาม ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 1.00) ต่ำสุด นักเรียนพยายามผลักดันให้คนอื่นยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ($\bar{X} = 2.62$, S.D. = 1.06) ตามลำดับ

3.4 การจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยวิธีการประนีประนอม

ตาราง 20 แสดงผลค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการประนีประนอม

n = 389

ข้อ	การประนีประนอม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการจัดการ
1.	นักเรียนจะชี้แนะให้เห็นว่าเป้าหมายที่มีอยู่ร่วมกันมีความสำคัญเป็นอันดับแรก	3.21	0.92	ปานกลาง
2.	ในบางครั้งนักเรียนจะยอมเสียสละสิ่งที่นักเรียนอยากได้เพื่อให้ผู้อื่นสมปรารถนา	3.03	0.84	ปานกลาง
3.	ถ้านักเรียนทำให้คนอื่นมีความสุขได้ นักเรียนจะยอมให้เขาทำตามความคิดเห็นของเขา	2.99	0.83	ปานกลาง
4.	นักเรียนพยายามที่จะนึกถึงความประสงค์หรือความพึงพอใจของคนอื่น	2.97	0.82	ปานกลาง
5.	นักเรียนใช้วิธีการที่นุ่มนวลแทนการตอบโต้กลับด้วยการใช้อำนาจหรือความรุนแรง	2.82	0.98	ปานกลาง
6.	นักเรียนจะเจรจาในสิ่งที่ทุกฝ่ายเห็นพ้องกันมากกว่าที่จะมุ่งเจรจาในสิ่งที่ทุกฝ่ายมีความคิดเห็นแตกต่างกัน	2.81	0.88	ปานกลาง
7.	นักเรียนใช้ความสุภาพอ่อนโยนในการเอาชนะความขัดแย้งที่เกิดขึ้น	2.69	0.91	ปานกลาง
รวม		2.93	0.88	ปานกลาง

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่าการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการประนีประนอม ภาพรวม มีการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการประนีประนอม สูงสุด คือ นักเรียนจะชี้แนะให้เห็นว่าเป้าหมายที่มีอยู่ร่วมกันมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.92) รองลงมา นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นบางครั้งนักเรียนจะยอมเสียสละสิ่งที่นักเรียนอยากได้เพื่อให้ผู้อื่นสมปรารถนา ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = 0.84) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ว่าถ้านักเรียนทำให้คนอื่นมีความสุขได้ นักเรียนจะยอมให้เขาทำตามความคิดเห็นของเขา ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 0.83) นักเรียนพยายามที่จะนึกถึงความประสงค์หรือความพึงพอใจของคนอื่น ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.82) นักเรียนใช้วิธีการที่นุ่มนวลแทนการตอบโต้กลับด้วยการใช้อำนาจหรือความรุนแรง ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.98) นักเรียนจะเจรจาในสิ่งที่ทุกฝ่ายเห็นพ้องกันมากกว่าที่จะมุ่งเจรจาในสิ่งที่ทุกฝ่ายมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.88) ต่ำสุด นักเรียนใช้ความสุภาพอ่อนโยน ในการเอาชนะความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 2.69$, S.D. = 0.91) ตามลำดับ

3.5 การจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยวิธีการต่อสู้

ตาราง 21 แสดงผลค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยวิธีการต่อสู้

n = 389

ข้อ	การต่อสู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การจัดการ
1.	นักเรียนพยายามประสานความสนใจทุกอย่างของ คนอื่นและของนักเรียนเข้าด้วยกัน	3.21	0.94	ปานกลาง
2.	นักเรียนไม่ทอดทิ้งปัญหาจนกว่าจะได้รับการแก้ไข ให้เรียบร้อยเป็นที่พอใจ	3.13	0.95	ปานกลาง
3.	นักเรียนจะให้คนอื่นมีส่วนร่วมรับรู้ในปัญหาความ ขัดแย้งเพื่อที่จะได้ร่วมมือกันในการจัดการความ ขัดแย้ง	3.00	0.90	ปานกลาง
4.	นักเรียนทำให้ทุกฝ่ายมีความพอใจและสมประสงค์ เกือบทุกครั้ง	2.94	0.89	ปานกลาง
5.	นักเรียนจะแสวงหาความช่วยเหลือจากคนอื่นอยู่ เสมอ	2.81	0.97	ปานกลาง
6.	นักเรียนหยิบยกปัญหาขึ้นมาพิจารณาอย่าง เปิดเผยเพื่อคลี่คลายปัญหา	2.81	1.03	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม		2.99	0.95	ปานกลาง

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่าการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการต่อสู้ ภาพรวม มีการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการต่อสู้ สูงสุด คือ นักเรียนพยายามประสานความสนใจ ทุกอย่างของคนอื่นและของนักเรียนเข้าด้วยกัน ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.94) รองลงมา นักเรียนไม่ทอดทิ้ง ปัญหาจนกว่าจะได้รับการแก้ไขให้เรียบร้อยเป็นที่ ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.95) นักเรียนจะให้คนอื่นมีส่วนร่วม รับรู้ในปัญหาความขัดแย้งเพื่อที่จะได้ร่วมมือกันในการจัดการความขัดแย้ง ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.90) นักเรียนทำให้ทุกฝ่ายมีความพอใจและ สมประสงค์เกือบทุกครั้งเสมอ ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.89)

นักเรียนจะแสวงหาความช่วยเหลือจากคนอื่นอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.97) ต่ำสุด นักเรียนหยิบยกปัญหาขึ้นมาพิจารณา อย่างเปิดเผยเพื่อคลี่คลายปัญหา ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 1.03) ตามลำดับ

3.6 การจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยวิธีการแก้ปัญหา

ตาราง 22 แสดงผลค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการแก้ปัญหา

n = 389

ข้อ	การแก้ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การจัดการ
1.	เพื่อความยุติธรรมในการจัดการความขัดแย้ง นักเรียนจะให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้รับเท่ากับที่เขาสูญเสียไป	2.90	0.90	ปานกลาง
2.	เพื่อเป็นการยุติปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น นักเรียนจะให้มีการแบ่งปันผลประโยชน์กันคนละครึ่ง	2.92	0.73	ปานกลาง
3.	นักเรียนยอมทำตามความต้องการของคนอื่นบ้างเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้ง	3.10	0.80	ปานกลาง
4.	เพื่อให้การจัดการความขัดแย้งเป็นไปอย่างยุติธรรมและเกิดผลสำเร็จ นักเรียนจะให้ทุกฝ่ายได้ทำตามที่ต้องการเพียงครั้งหนึ่ง	2.98	0.83	ปานกลาง
5.	นักเรียนจัดการกับความขัดแย้งได้ตามต้องการ บางส่วนถึงแม้ว่าจะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งหมด	2.90	0.88	ปานกลาง
6.	นักเรียนนำปัญหาของคู่กรณีมาพิจารณาทั้งสองฝ่าย	3.00	0.93	ปานกลาง
7.	นักเรียนใช้สายกลางในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง	2.96	1.03	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม		2.97	0.87	ปานกลาง

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่าการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการแก้ปัญหา ภาพรวม มีการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการแก้ปัญหา สูงสุด คือ นักเรียนยอมทำตามความต้องการของคนอื่นบ้างเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้ง

($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 0.80) รองลงมา นักเรียนนำปัญหาของคู่อริมาพิจารณาทั้งสองฝ่าย ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.93) นักเรียนมีความคิดเห็นว่เพื่อให้การจัดการความขัดแย้งเป็นไปอย่างยุติธรรมและเกิดผลสำเร็จ นักเรียนจะให้ทุกฝ่ายได้ตามที่ต้องการเพียงครั้งหนึ่ง ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 0.83) นักเรียนใช้สายกลางในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 1.03) นักเรียนมีความคิดเห็นว่เพื่อเป็นการยุติปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น นักเรียนจะให้มีการแบ่งปันผลประโยชน์กันคนละครึ่ง ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.73) น้อยที่สุด นักเรียนจัดการกับความขัดแย้งได้ตามต้องการบางส่วนถึงแม้ว่าจะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งหมด ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.88) เพื่อความยุติธรรมในการจัดการความขัดแย้ง นักเรียนจะให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้รับเท่ากับที่เขาสูญเสียไป ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.90) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลเปรียบเทียบสภาพปัญหาและวิธีการจัดการความขัดแย้งของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา

4.1 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียน
ประถมศึกษา จำแนกตามเพศ

ตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียน
ในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามเพศ

ด้าน	ปัญหาความขัดแย้ง	ชาย (n = 150)		หญิง (n = 239)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.	การรับรู้ตนเอง	3.13	0.49	2.96	0.53	3.14*	0.00
2.	การจูงใจในกลุ่มเพื่อน	2.77	0.58	2.80	0.50	0.52	0.61
3.	การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ	2.86	0.47	2.68	0.54	3.33*	0.00
4.	ความเข้มข้นของระดับความ ขัดแย้ง	2.75	0.64	2.50	0.61	3.89*	0.00
5.	ความไม่เท่าเทียมกัน	2.83	0.56	2.48	0.76	4.74*	0.00
เฉลี่ยรวม		2.87	0.55	2.49	0.59	3.12	0.12

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่ นักเรียนประถมศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็น
ภาพรวมต่อสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ตนเอง การปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับ ความเข้มข้นของระดับความขัดแย้ง และความไม่เท่าเทียมกัน นักเรียนมีปัญหาความขัดแย้งแตกต่างกัน ส่วนการจูงใจในกลุ่มเพื่อนมีความขัดแย้งไม่แตกต่างกันจึงยอมรับสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีเพศต่างกันมีสภาพปัญหาความขัดแย้งแตกต่างกัน

4.2 การเปรียบเทียบวิธีการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามเพศ

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการความขัดแย้งของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามเพศ

ด้าน	การจัดการความขัดแย้ง	ชาย (n = 150)		หญิง (n = 239)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.	รูปแบบการหลีกเลี่ยง	2.90	0.42	2.64	0.53	5.14*	0.00
2.	รูปแบบการกลบเกลื่อน	2.93	0.51	2.87	0.65	0.88	0.38
3.	รูปแบบการประนีประนอม	2.84	0.46	3.01	0.44	3.58*	0.00
4.	รูปแบบการต่อสู้	2.88	0.52	3.05	0.55	2.98*	0.00
5.	รูปแบบการแก้ปัญหา	2.94	0.40	2.98	0.48	0.75	0.45
	รวมเฉลี่ย	2.90	0.46	2.91	0.53	2.67	0.17

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนประถมศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นภาพรวมต่อการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า รูปแบบการหลีกเลี่ยง รูปแบบการประนีประนอม และรูปแบบการต่อสู้ มีการจัดการความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่รูปแบบการกลบเกลื่อน รูปแบบการแก้ปัญหา มีการจัดการความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อ 6 ที่ว่า นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีเพศต่างกันมีรูปแบบการจัดการความขัดแย้งแตกต่างกัน

4.3 ภาพรวมของการเปรียบเทียบสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียน ประถมศึกษา จำแนกตามอายุ

ตาราง 25 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียน
ในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามอายุ

ข้อ	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F	p
1.	อายุต่ำกว่า 9 ปี	15	2.73	0.29	3	2.63	0.05
2.	อายุ 10 ปี	98	2.75	0.40	384		
3.	อายุ 11 ปี	195	2.80	0.039			
4.	อายุ 12 ปี หรือสูงกว่า	80	2.66	0.42			
รวม		388	2.76	0.40	387		

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่า นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกันมีสภาพความขัดแย้งไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีอายุต่างกันมีสภาพปัญหาความขัดแย้งแตกต่างกัน

4.4 การเปรียบเทียบการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามอายุ

**ตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียน
ในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามอายุ**

ข้อ	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F	p
1.	อายุต่ำกว่า 9 ปี	15	2.86	0.25	3	2.48	0.06
2.	อายุ 10 ปี	98	2.82	0.35	380		
3.	อายุ 11 ปี	190	2.94	0.34			
4.	อายุ 12 ปี หรือ สูงกว่า	81	2.92	0.42			
	รวม	384	2.90	0.36	383		

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบการจัดการความขัดแย้งของนักเรียน
ในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีการจัดการความขัดแย้ง
ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อ 7 ที่ว่า นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัด
พิษณุโลก ที่มีอายุต่างกันมีรูปแบบการจัดการความขัดแย้งแตกต่างกัน

4.5 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน

**ตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียน
ในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน**

ข้อ	ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F	p
1.	ประถมศึกษาปีที่ 4	93	2.67	0.36	2	39.07*	0.00
2.	ประถมศึกษาปีที่ 5	157	2.95	0.34	385		
3.	ประถมศึกษาปีที่ 6	138	2.59	0.39			
	รวม	388	2.76	0.40	387		

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่มีชั้นเรียนต่างกันมีปัญหาความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ่ ปรากฏผลตามตาราง 28

**ตาราง 28 แสดงการเปรียบเทียบรายคู่พหุคูณ (Multiple Comparison) สภาพปัญหา
ความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน**

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ประถมศึกษาปีที่ 4	ประถมศึกษาปีที่ 5	ประถมศึกษาปีที่ 6
		2.67	2.95	2.59
ประถมศึกษาปีที่ 4	2.67	-	-0.12*	0.08
ประถมศึกษาปีที่ 5	2.95	-	-	0.36*
ประถมศึกษาปีที่ 6	2.59	-	-	-

จากตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีปัญหาความขัดแย้งสูงกว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันมีสภาพปัญหาความขัดแย้งแตกต่างกัน

4.6 การเปรียบเทียบการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ข้อ	ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F	p
1.	ประถมศึกษาปีที่ 4	93	2.76	0.33	2	20.08*	0.00
2.	ประถมศึกษาปีที่ 5	152	3.04	0.35	381		
3.	ประถมศึกษาปีที่ 6	139	2.86	0.34			
	รวม	384	2.90	0.36	383		

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการจัดการความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ่ ปรากฏผลตามตาราง 30

ตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบรายคู่พหุคูณ (Multiple Comparison) ของจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ประถมศึกษาปีที่ 4	ประถมศึกษาปีที่ 5	ประถมศึกษาปีที่ 6
		2.76	3.04	2.86
ประถมศึกษาปีที่ 4	2.76	-	-0.28*	-0.10
ประถมศึกษาปีที่ 5	3.04	-	-	0.18*
ประถมศึกษาปีที่ 6	2.86	-	-	-

จากตาราง 30 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบรายคู่ของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการจัดการความขัดแย้งสูงกว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อ 8 ที่ว่า นักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันมีรูปแบบการจัดการความขัดแย้งแตกต่างกัน

4.7 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

**ตาราง 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของสภาพปัญหาความขัดแย้ง
ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง**

ข้อ	ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F	p
1.	ราชการ / รัฐวิสาหกิจ	21	2.93	0.31	3	4.91*	0.00
2.	เกษตรกรรม / รับจ้าง	286	2.78	0.38	384		
3.	กิจการส่วนตัว / ค้าขาย	56	2.61	0.45			
4.	ลูกจ้างบริษัทเอกชน	25	2.66	0.41			
รวม		388	2.76	0.39	387		

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของของปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีปัญหาความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ่ ปรากฏผลตามตาราง 32

**ตาราง 32 แสดงการเปรียบเทียบรายคู่พหุคูณ (Multiple Comparison) ของสภาพปัญหา
ความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง**

อาชีพผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	เกษตรกรรม/ รับจ้าง	กิจการส่วนตัว/ ค้าขาย	ลูกจ้าง บริษัทเอกชน
		2.93	2.78	2.61	2.66
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2.93	-	0.15	0.32*	0.27
เกษตรกรรม/รับจ้าง	2.78	-	-	0.17*	0.12
กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	2.61	-	-	-	-0.05
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	2.66	-	-	-	-

จากตาราง 32 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบรายคู่ของการสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาจำแนกตามอาชีพผู้ปกครองเป็นรายคู่ พบว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพ กิจการส่วนตัว / ค้าขาย มีปัญหาความขัดแย้งน้อยกว่า และ

เกษตรกรรม / รับจ้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อ 4 ที่ว่า นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีผู้ปกครองอาชีพต่างกันมีสภาพปัญหาความขัดแย้งแตกต่างกัน

4.8 การเปรียบเทียบการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

**ตาราง 33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของของการจัดการความขัดแย้ง
ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาจำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง**

ข้อ	อาชีพผู้ปกครอง	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F	p
1.	ราชการ / รัฐวิสาหกิจ	21	2.98	0.52	3	0.51	0.68
2.	เกษตรกรรม / รับจ้าง	281	2.89	0.36	380		
3.	กิจการส่วนตัว / ค้าขาย	57	2.93	0.29			
4.	ลูกจ้างบริษัทเอกชน	25	2.92	0.36			
	รวม	384	2.90	0.36	383		

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีการจัดการความขัดแย้งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อ 9 ที่ว่า นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีผู้ปกครองอาชีพต่างกันมีรูปแบบการจัดการความขัดแย้งแตกต่างกัน

4.9 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียน
ในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ข้อ	ขนาดโรงเรียน	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F	p
1.	เล็ก	128	2.74	0.39	2	4.64*	0.01
2.	กลาง	199	2.80	0.40	385		
3.	ใหญ่	61	2.63	0.37			
	รวม	388	2.76	0.39	387		

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบรายคู่ของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ขนาดต่างกันมีปัญหาความขัดแย้งต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ่ ปรากฏผลตามตาราง 35

ตาราง 35 แสดงการเปรียบเทียบรายคู่พหุคูณ (Multiple Comparison) ของปัญหาความ
ขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	$\bar{X}$	เล็ก	กลาง	ใหญ่
		2.74	2.80	2.63
เล็ก	2.74	-	0.63	0.11
กลาง	2.80	-	-	0.17*
ใหญ่	2.63	-	-	-

จากตาราง 35 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบรายคู่ของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาความขัดแย้งสูงกว่า โรงเรียนขนาดกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อ 5 ที่ว่า นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัด พิษณุโลก ที่มีขนาดโรงเรียนต่างก็มีสภาพปัญหาความขัดแย้งแตกต่างกัน

4.10 การเปรียบเทียบการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ตาราง 36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการจัดการความขัดแย้งของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	ขนาดโรงเรียน	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F	p
1.	เล็ก	126	2.92	0.34	2	0.42	0.66
2.	กลาง	199	2.91	0.39	281		
3.	ใหญ่	59	2.87	0.30			
	รวม	384	2.91	0.36			

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบรายคู่ของการจัดการความขัดแย้งของ นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า นักเรียนศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ ขนาดต่างกันมีการจัดการความขัดแย้งไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อ 10 ที่ว่า นักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีขนาดโรงเรียนต่างก็มีรูปแบบการจัดการความ ขัดแย้งแตกต่างกัน